

Karalamalar 1

– MESUT ÇİFTÇİ · 30 Ağustos 2010

Çok canım sıkılıyor baba ve ben bu öğlen uyumak istemiyorum. Gözümü patlatıp patlatmaman umurumda bile değil. Gözlerim kapanmıyor işte. Kıyametin ne zaman kopacağı ile ilgileniyorum ben. Ellerimde çamur var ve yanımda kardeşim. Gökyüzü oldukça mavi ve bulutlar dokunmaya kıyamayacağı kadar beyaz. Küfretmek istiyorum hiçbir işe yaramayacağını bilsem de.

Eşek arıları çamuru sever. Eşek arıları bizim evin çamur sıvalı çatısını da sever. Eşek arıları can yakar. Tuvalette yakalamıştı tanımadığım bir çocuğu, mahrem yerinden sokmuştu. Sonra beni de ensemden. Gazete yaksak eşek arılarının kanatları da yanar. Kanatları yanan eşek arıları uçamaz ve uçamayan eşek arıları ölürler. Sende öldün amca. Oysa vicdan sahibi birisiydin. Ama umursamıyordun günahını sevabını hayatın. Merdivende eşek arılarının peşindeyken sahip olamadın diline. Bense çocuklukla büyüklük arasında ve çaresizdim. Pantolonum kirliydi. Yoruluyordum. Sık sık eski tahta kapının yanındaki toprağın üzerine oturuyordum. Yanımda yine kardeşim vardı. Sahi neydi beklediğim?

Ne çabuk değişti her şey? Ne de çabuk anlamını yitirdi bir zamanlar uğruna intiharı düşündüklerim. Zaman ne kadar çabuk eskitti anıları. Kolumu o kadar sıkmamalısın baba. Ben aslında korkmuyorum. Korkan kardeşim. Yine tuvalete gitmem gerek ama söyleyemiyorum. Üzüldüğünü biliyorum. Ama üzüntünün nedeni ben değilim. Ben yalnızca üzüntünün sonucu olabilirim. Kıyafetlerim ne kadar da güzel.

Sen beni korumaya devam et babaanne. Ama karanlığa karşı koyamıyorum ben. Hayır öğretmenim. Küfretmek istediğim sizsiniz. Ben konuşmadım. Zaten konuşmayı sevmiyorum. Ben yalnızca dışarı çıkmadım. Çünkü siz dışarı çıkmamamızı söylediniz. Oysa benim salak arkadaşlarımdan birisi dışarı çıkmayanları yazıyordu. Hayır, size kömür parası veremem. Zaten spor parası da vermedim. Sanki okulda top oynadığımız mı var? Lanet olsun hocam, şimdi bunun sırası mıydı? Verdiğiniz yeni ayakkabılar beni hiç sevindirmede. Çünkü tüm arkadaşlarım onları gördüler. Hatta birisinin çenesine bir yumruk patlattım. Ölmek istemiştin o an. Siz hiç ölmek istediniz mi hocam?

Komik olduğumu zannediyorum. Ama daha çok acizlik sizi gülümseten arkadaşlar. Aslında ben sizinle gelemem. Sizinle gelmeyi ölesiye istesem de bunu yapamam. Çünkü siz kendini bilmez eşeklersiniz. Beni anladığınızı zannetmiyorum. Beni görmüyorsunuz bile. Ben sizin görmek istediğiniz kişi değilim. Ben yalnızca benim. Şimdi defolun gidin hayatımdan. Sizi istemiyorum. Bana bir arkadaştan başka her şey oldunuz. Bir düşman mesela. Oysa ben böyle düşünmemiştim.

Allah seni kahretsin diyemeyeceğim sana. Ama söz vermiştin hani. Nereye gidiyorsun şimdi? Beni bununla mı baş başa bırakıyorsun? O bir psikopat biliyorsun. Beni öldürebilir. Yoksa ölmemi sende mi

önemsemiyorsun? Kar belime kadar ve hava soğuk. Uyumam karların içinde, çıplak ayaklarımla. Tatlı bir uyku beni ölüme götürebilir mi? Sanmıyorum.

Ben bir hayal kırıklığıym yabancı. Benimle gerçekten tanışmak istiyor musun?